

CS-Bắc Kỳ Đi Máy Bay Mỹ

Sơn H Cao

Chuyến bay từ Long Beach đến San Francisco có một đoàn khách du lịch Việt mới từ Hà Nội sang, khoảng 15 người. Họ ăn mặc rất đẹp, quần áo, giày dép, túi xách tay toàn đồ hiệu đắt tiền. Sau khi lên máy bay họ chỉ lên overhead locker yêu cầu tiếp viên:

- Can you keep my suitcase for me? (Có thể cất hộ hành lý giúp tôi được không?)

Cô tiếp viên người Á Đông nói:

- You have to do it yourself (Bạn phải tự làm lấy).

Và cô điềm tĩnh đứng nhìn họ tự làm.

Họ lảm bảm chửi rủa bằng tiếng Việt:

- Địt mẹ bọn mất dạy... tiếp viên gì mà mất dạy, vô lễ... Ở Việt Nam mà như vậy tao tát cho vài cái vào mặt cho bỏ thói khinh thường bố!

Cô tiếp viên im lặng chờ họ làm xong, yêu cầu họ ngồi xuống, và cài dây an toàn lại ngồi yên chờ máy bay cất cánh.

Khi máy bay vừa bay ở độ thẳng bằng, cô tiếp viên đi tới cùng một người đàn ông (khoảng 50 tuổi, là trưởng toán tiếp viên) và nói chuyện với những người hành khách miền Bắc. Cô ta giới thiệu và giải thích bằng tiếng Việt:

- Tôi là người Mỹ gốc Việt, nói và hiểu tiếng Việt. Hồi nãy các anh chị lúc mới lên máy bay có thái độ cư xử và ăn nói khiếm nhã thô tục, vì vậy tôi yêu cầu trưởng toán xuống đây để nói chuyện với quý vị rằng

1. Chúng tôi chỉ giúp đỡ những người cần được giúp đỡ.
2. Chúng tôi không cho phép bất cứ người nào coi thường nghề nghiệp của chúng tôi.
3. Chúng tôi yêu cầu quý vị phải xin lỗi về lời nói thô lỗ và khó nghe của quý vị.

30 giây im lặng, một hai người trong số họ lên tiếng:

- Khách hàng là "Thượng đế", tiếp viên có bổn phận phải phục vụ "Thượng đế" vì chúng tôi đã bỏ tiền ra mua vé máy bay nên chúng tôi có quyền sai bảo tiếp viên phục tùng chúng tôi.

Sau khi nghe cô tiếp viên dịch lại, người trưởng toán tiếp viên nói:

- Quý vị không phải là Thượng đế hay Nữ hoàng hoặc Vua chúa. Quý vị chỉ là hành khách. Quý vị phải bỏ tiền ra mua vé để được chúng tôi vận chuyển. Chúng tôi cần hành khách nhưng phải là hành khách tốt và lịch sự... Chúng tôi không cần hành khách xấu, thô lỗ, thiếu lịch sự và yêu cầu quý vị phải tuân theo luật lệ quy định của chúng tôi. Vì vậy chúng tôi sẽ từ chối quý vị trên những chuyến bay kế tiếp của chúng tôi.

Nếu quý vị đã mua vé cho những chuyến bay sau, chúng tôi sẽ hoàn trả lại tiền cho quý vị. Quý vị nên liên lạc với văn phòng hãng để lấy lại tiền và yêu cầu quý vị ký vào giấy từ chối vận chuyển của chúng tôi, đồng thời chúng tôi sẽ thông báo và gửi tất cả các thông tin của quý vị đến tất cả các hãng hàng không khác của Hoa Kỳ.

15 phút sau, tất cả đều phải ký vào biên bản. Các hành khách trên chuyến bay đều nhìn họ và lắc đầu.

Riêng tôi cảm thấy xót xa và buồn cho họ. Tuy không còn là tiếp viên hàng không VN, nhưng tôi vẫn rất buồn chỉ vì câu hỏi: "*Các đồng nghiệp của tôi ơi! Đến bao giờ các bạn mới có đủ can đảm, mạnh dạn và tự tin để đối đáp và cư xử như cô tiếp viên người Mỹ gốc Việt này?*".

Đó chính là nỗi xót xa, nhẫn nhục và chịu đựng của kiếp "làm dâu trăm họ". Nhất là gặp toàn là những loại người đến từ hang rừng núi.

Những người tiếp viên hàng không ở VN hằng ngày phải chấp nhận im lặng cam chịu những quấy nhiễu, hạch sách của những người khách vô ý thức, kém hiểu biết, lại tự cho mình là "Thượng đế" rồi hà hiếp nhân viên hàng không, trong khi những đồng nghiệp của tôi không được sự bảo vệ của hãng hàng không VN.

Mong rằng một ngày nào đó họ sẽ không còn gặp những con người XHCN như trên nữa